

«Ти не можеш мене покарати...»

Симоненко Василь Андрійович

* * *

Ти не можеш мене покарати
Блискавками з-під милих брів,
Бо тебе я навіки втратив.
Ще до того, як вперше стрів.

Ти не можеш мене любити,
Ненавидіть не можеш теж –
Ти прийдеш, як гаряче літо,
Тільки грозами обпечеш.

Через теплі зелені трави
Поведе тебе в далеч путь.
Та за мною лишиться право
До кінця тобі вірним быть.

Дні і ночі думать про тебе
Виглядати тебе щомить –
Лиш для цього, їй-богу,
Тричі треба на світі жить!

1961

Джерело: *Симоненко В. А. У твоєму імені живу.* — К.: Веселка, 1994.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/ty_ne_mozhesh_mene_pokaraty